

[Ministeren for kommunikation og turisme]

hinanden. Nogle af postvæsenene i vore nabolande opererer disse ting med tab – det skal jeg om et øjeblik komme tilbage til – og det er jo ikke noget særlig attraktivt at styre efter.

Særlig i Tyskland er der en diffus situation. Der kommer ændringer på området i Tyskland, hvor tryksagsmetoden udgår, ligesom den har gjort herhjemme, og erstattes af en anden metode, og taksterne vil blive reguleret. Vi ved endnu ikke endeligt med hvor meget, men det er helt oplagt, og det tør jeg sige her fra denne officielle og offentlige talerstol, at de opererer disse tunge forsendelser med ganske betydelige tab.

Det er klart, at der her kan ageres, og jeg erkender blankt, at det er regeringens ansvar, at taksterne bliver rigtigt fastsat i relation til såvel konkurrencesituationen som til omkostningerne, men vi kan jo ikke ændre hver tredje måned eller hver sjette måned. Derfor er det meget vanskeligt land at betragte.

Må jeg endelig, inden jeg kommer til mine afsluttende bemærkninger, knytte nogle kommentarer til forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget.

Der er nogle af dem, som er som talt ud af mit hjerte. Når der f.eks. står, at det ikke er til større hjælp for en virksomhed, der fortrinsvis har tunge forsendelser, at man har fået en ny 50-grams-porto mellem 20 og 100, så er det fuldstændig korrekt sagt.

Det er også korrekt sagt, at de mindre virksomheder med tunge forsendelser har det svært i forhold til de store virksomheder med mange tunge forsendelser. For dem kan det bedre betale sig at lave den dér trafik ud af landet, altså at afsende post til udlandet i udlandet, ikke til Danmark, det må de ikke.

Men her er det, jeg kommer tilbage til det, jeg nævnte før, nemlig at vi altså ikke vil ind på, at det skal give os betydelige tab. Når der derfor i tredje spalte af bemærkningerne står, at den beskrevne situation – alt andet lige står der så forsigtigt – er til ugunst for postvæsenet, som derigennem mister indtægter, er det en sandhed med store modifikationer, for hvis vi skal gå ned på de takster, der findes i nogle af vores nabolande, tror jeg, at vi mister mange flere indtægter.

Det bringer mig så til et par kritiske bemærkninger om de bemærkninger, der er føjet til lovforslaget, nemlig hvor der står, at når det

er post, der går tilbage til Danmark, er det danske postbude, der har slæbet med at bringe posten ud, på trods af at det er det udenlandske postvæsen, der får portointægten. Det er kun delvis rigtigt. Vi har selvfølgelig aftaler med de udenlandske postvæsen, og jeg kan oplyse, at der for de nordiske forsendelsers vedkommende – altså hvis noget bliver puttet i kasserne i Sverige og Norge – gælder den regel, at vi får 60 pct. af indenlandsporto for at bringe dem ud her i landet. Så det er ikke en nulindtægt til det danske postvæsen.

Lige så lidt er det rigtigt, når der står, at de danske postmyndigheder absolut ingen adgang har til at holde fingeren på pulsen – og løbende vurdere, om mængden er stigende eller faldende og dermed har grundlag for at evaluere gældende posttakster. I den forbindelse kan jeg oplyse forslagsstillerne om, at postvæsenet ikke har mistet mængder.

Vi prøver også at følge med i, om vi mister markedsandele, for det kan godt være, at der er flere forsendelser end før, men at vi har en nogenlunde uændret mængde, men postvæsenets markeds kontor følger meget nøje med og har ret god viden om, hvad der de facto produceres og afsendes af den slags, og har den opfattelse, at vi formentlig ikke mister markedsandel af mærkbart omfang. Og hvis vi så for at undgå dette lille tab af markedsandel skulle gå med hele mængden ned til aldeles ulønsomme priser, så ville det altså trods alt blive en dårlig forretning for Danmark og for postvæsenet.

Efter alle disse måske lidt indviklede og tekniske betragtninger skal jeg konkludere med at sige, at vi i øjeblikket dyrker området meget grundigt i kontakt med kollegapostvæsenene i de omliggende lande. Vi følger situationen og overvejer sammen med P & T, på hvad måde vi kan gøre dette her bedre, end vi har gjort det hidtil. Jeg er enig i, at figura viser, at der må være noget galt, men det er altså ikke noget, vi bare ensidigt ved en rask operation med en rask sænkning af priserne kan være sikre på at få mere ud af. Man kan jo altså ikke holde ud salg på alle varerne hele tiden. Det er ikke omsætningen, man lever af, det er fortjenesten.

Jeg vil derfor gerne tilsige, at vi i løbet af nogle måneder – gerne omkring begyndelsen af maj – vil være i stand til at fremlægge meget nøjagtige oplysninger og beregninger og betragtninger om: Hvad gør vi? Jeg håber, at for-